

Mészáros Ábel (memo): Alkalmi építészet – báludvar az Ötpacsirta utcában

A másfél évtizedes szünet utáni első Építészbál (www.epiteszbal.hu) fő célkitűzéseinek egyike volt, hogy étellel töltsse meg az Ötpacsirta utcai Almássy Palotát, amelyre – bár az építészek budapesti otthona kellene legyen – legtöbbször csupán hideg adminisztratív központként gondol. Mivel azonban az Építész Pince, az emeleti teremsor és a Kós Károly terem csak a belső udvaron keresztül kapcsolódnak egymáshoz kényelmesen, s együtt sem elég tágasak egy reprezentatív, többszáz résztvevős bálhoz, adta magát a lehetőség, hogy az udvar lefedésével és téliesítésével hozzuk létre a központi báltermet, vagy ahogy elneveztük, a Báludvart.

A mindössze egyestés funkció legtriviálisabb megoldása egy mobil rendezvénysátor lett volna, azonban e rendszerek nem bizonyultak sem elég rugalmasnak, sem egy bálhoz méltóan elegánsnak. Így esett a választás a csőállványok népes családjára, közülük is a Magyarországon kiemelkedően széles elempalettával rendelkező Krause rendszerre, utalva ezzel a Bál mottójára is, mely 2006-ban „Munkaközi Állapot” (www.epiteszbal.hu/2006) volt.

A funkció nem kevés követelményt támasztott a szerkezettel szemben: az egységes, elegáns tér nagy fesztávú lefedést kíván, melynek rendszere, rasztere harmonizál a belső udvar építészeti rendjével, tengelyeivel s térfalainak ritmusával. Így kéthajós teret terveztünk: az északi főhajó, mely nyolc méteres fesztávjával és tíz méteres belmagasságával a tulajdonképpeni bálterem volt, magában foglalta a nyugati oldali fölépcső nyolc méteres magasságú és ugyanilyen széles üveg előtetejét, és az udvari homlokzatok főpárkányával egy szintben fedte le a teret. Így a palota homlokzati architektúráját egységében láttathattuk, az elegáns térfalát adta a Báludvarnak. A nagyobb, északi hajóhoz kapcsolódott a 2,50 méter fesztávú s „csupán” nyolc méteres belmagasságú mellékhajó a déli oldalon, mely a kapu és a Bálterem közt mintegy puffer-teret képezett, helyet biztosítva az előtérnek és a ruhatárnak.

A terem terének fóliaburkát a tetőn lejtésben kialakított, nyolcméteres rácsostartók által tartott teljes felületű állványpallózatra fektettük, míg oldalt függőnyszerűen leengedtük. A ragasztószalagos kapcsolatok mellett a tetőfóliát leterheléssel biztosítottuk szélszívás ellen.

Az udvar köburkolatára vastag piros filcszőnyeg került, a megfelelő hőmérsékletet elektromos hőlég-ágyúk biztosították. Az állvány szerkezetét, a térfalat képző homlokzatok részleteit és az udvar szobrait sűrűfényű díszvilágítás tették izgalmassá.

A hosszú csönd utáni első Építészbál sikerében végül nem kis szerepe volt a Báludvarnak. Ellenállva az éjszakai hideg esőnek és szélnek, reprezentatív és elegáns, mégis otthonos központi térré varázsolta az Építészek Házának gyönyörű udvarát, kedves emléket és új értelmezési lehetőségeket kötve így sokunkban az Ötpacsirta utcához.

Báludvar lefedése, Építészbál 2006 – „Munkaközi Állapot”

Építészek Háza, Budapest, Ötpacsirta utca

Építészeti koncepció: memo (Kádár Bálint, Mészáros Ábel, Riedel Miklós Márton, Szemerey Samu)

Felelős tervező: Baksayné Foszler Ibolya

Építészbál 2007 – az Építész Büszkeség Napja: www.epiteszbal.hu

További képek és Szemerey Samu cikke az Építészbál építészeti koncepciójáról:

<http://epiteszforum.hu/blog/index.php?/archives/213-na,-a-balrol..html#extended>